

bygger), som er blandt de højeste i verden. Samtidig er beskæftigelsen i Danmark høj og arbejdsløsheden lav i forhold til ledigheden i de fleste andre lande – herunder de store eurolande.

Hvis det virkelig er en ulempe at være et lille land med sin egen valuta, havde Danmark sammen med andre små økonomier som Sverige, Norge, Finland, Island, Schweiz og Østrig været fattige lande med høj ledighed. De nævnte små nationer er imidlertid alle rige lande med lav ledighed. Regeringens euroforslag savner således en forståelig økonomisk begrundelse.

Hertil kommer, at europrojektet er havnet i dyb krise. I euroens godt 16 måneders levetid er eurokursen faldet voldsomt i forhold til dollar, pund, yen samt næsten alle andre valutaer i verden.

Det store eurokursfald er tydeligvis forårsaget af en grundlæggende mistillid til hele euro- eller ØMU-konstruktionen. Hver for sig er eurolandene nemlig rimeligt økonomisk stærke, men den nuværende eurokonstruktion sikrer ikke på troværdig måde mod fremtidige konflikter mellem eurolandene. Det er heller ikke på troværdig måde sikret, at eurolandene hver for sig vil handle økonomisk ansvarligt – og overholde de aftalte spilleregler – når ansvaret er overladt til Den Europæiske Centralbank i Frankfurt.

Euroen er altså hér i foråret 2000 - efter mindre end halvandet års levetid – ude i en skæbnkamp. Euroen er ramt af det værste, som kan ramme en valuta, nemlig *mistillid*. En grundlæggende mistillid til hele ØMU-konstruktionen bag euroen. En mistillid til, at de 11 eurolande kan holde sammen og enes, når der opstår kriser – og når de store eurolande på et tidspunkt i fremtiden vil befinde sig på hver sin side i en interessekonflikt om f.eks. rentens fastsættelse.

Et overrivrigt EU-system, der ikke kan få mere union hurtigt nok, har sat et euroslib i søen, som ganske enkelt ikke er bygget færdigt.

Danskerne bør holde fast i kronen – og altså stemme nej til euroen ved folkeafstemningen den 28. september – af følgende årsager:

1. Hensynet til beskæftigelsen

Ved alle EF- og EU-afstemninger er der lovet flere arbejdspladser, hvis der blev stemt ja. Det har imidlertid aldrig kunnet påvises, at et ja vil have en positiv virkning på beskæftigelsen.

En afskaffelse af kronen til fordel for euroen vil ikke give flere arbejdspladser, tværtimod. Arbejdsløsheden er i dag dobbelt så høj i euroområdet (10%), som den er i Danmark (under 5%). De andre vest-europæiske lande uden for euroen med egen valuta –

Sverige, Norge, Island, England og Schweiz – har også en klart lavere ledighed end eurolandene, jf. tabellen.

Arbejdsløsheden i 1999 i lande uden for euroen

Island	2,0%
Norge	4,0%
Schweiz	4,2%
Danmark	4,5%
Storbritannien	6,1%
Sverige	7,0%

Arbejdsløsheden i 1999 i de 11 eurolande

Spanien	15,8%
Italien	11,4%
Frankrig	11,0%
Finland	10,2%
Tyskland	9,1%
Belgien	9,0%
Irland	6,5%
Portugal	4,6%
Østrig	4,4%
Holland	3,2%
Luxembourg	1,8%
Eurolande, gennemsnit	10,0%

Afskaffes kronen til fordel for euroen, gælder eurotraktatens målsætning - der ensidigt går ud på at holde prisstigningerne nede - også for Danmark. Traktaten er ikke konkret, når det gælder arbejdsløsheden. Mens der skal gribes ind, når priserne stiger for hurtigt, er der i euroland ingen krav om indgreb, uanset hvor meget arbejdsløsheden stiger.

Den tidligere socialdemokratiske økonomiminister, cand.polit. Ivar Nørgaard, advarer mod at afskaffe kronen til fordel for euroen. Han begrundet det netop med hensynet til beskæftigelsen.

I eurolandet Finland opbygges nu såkaldte "bufferfonde", som skal bruges til at holde beskæftigelsen oppe i en fremtidig situation, hvor euroreglerne lægger bånd på landets finanspolitik. Det samme overvejes i Sverige, hvis landet tilslutter sig euroen.

Der er ingen grund til at være med på EU's A-hold, så længe A står for Arbejdsløshed. Så er det bedre at være på B-holdet: B for Beskæftigelse.